

Stebuklingi medžiai ir kitos linksmybės

Birželio 1-ą, tėvo ir tarptautinę vaikų gynimo dieną, Rate įvyko jau aštuntoji pamokėlė. Ji buvo kiek ypatinga, kitokia...

Reikėjo pasveikinti tėvelius, sulaukėme svečių, be to, namų darbams buvo užduota atsinešti po mėgstamą žaisliuką. Pamokėlę pradėjome tėveliams dedikuodami tradicinį Ratą. Po to, visi sužiurome į mūsų viešnią, Aistę, kuri atsinešė dūdelę ir ja pagrojo Du gaidelius, o po to dar ir Jurgelį meistrelį. Dviejų gaidelių mes dar nesame išmokę, todėl susikaupe klausėmės Aistės grojimo, bet Jurgelį sukome kartu su akompanimentu. Tuomet toliau mokėmės pereitą kartą pradėtą dainelę Ar nebuvai miške? Aiškinomės žodžių žiponas ir dirvonas reikšmę. O prisidainavę ir prisišokę, sėdome ratan pasikalbėti apie atsineštus žaislus. Ugnė turėjo katiną, Pijus labai jau gudrų robotą iš animacinio filmo, kuris skleidė nenusakomus garsus, Bradley turėjo raudoną mašiną, tik kadangi jis dar nemoka pasakyti to žodžio, jam į pagalbą atėjo Ralfas. Beatričė turėjo karvę, o Inis - žmogeliuką, kuris varto akis. Po tokio įdomaus pokalbio, sėdome prie mokslų. Pereitą kartą nagrinėję miško žvėrių paslaptis, šį kartą kalbėjome apie augalus – KRŪMUS ir MEDŽIUS. Kuo jie skiriasi, ką jie turi? Medžiai turi ŠAKAS, LAPUS ir KAMIENUS, o krūmai? Ir medžiai, ir krūmai turi ŽIEVĘ. Ją vaikai galėjo paliesti, patyrinėti. Be to, patyrėme, kad medžių yra įvairių. Žiūrėjome į AŽUOLO paveikslėlį, koks jo drūtas kamienas, ne veltui jis visų medžių karalius. Visi trumpam pasivertėme galiūnais ažuolais. Po to, virtome ilgapirščiais, paprastaisiais UOSIAIS. O kokio medžio kamienas dryžuotas, juodai baltas? Žinoma, kad BERŽO. Koks medis dreba pirmam vėjeliui pūstelėjus? Ir ėmėme drebėti kaip bailiosios DREBULĖS. Pabaigai, žinoma, pasivertėme ir skarotomis EGLĖMIS, kurios neturi LAPŲ, bet turi SPYGLIUS. O ar kas nors žino, kad senovėje medžiai buvę stebuklingi, šventi ir galingi? Jie mokėję ir vaikščioti, ir kalbėti. Jei kas ažuolui neįtikdavęs, galėjo ir perkūno susilaukti, o jei kas labai labai ko norėdavęs, galėjęs paprašyti ir jo noras būdavo išpildytas. Sakoma, kad ir dabar dar stebuklingų medžių pasitaiko. Tokį pamačius, reikia mokėti padainuoti stebuklingą dainą ir norai gali išsipildyti. Todėl nieko nelaukę ėmėme mokytis A. Giniočio dainą "Stebuklingas medis" ir šokti apie jį. Tuomet sukrotome daryti karūnas su medžių lapais, kad kitą kartą kiekvienas vaikas jau turėtų kuo būti, koku medžiu stoti, nes pamokos pabaigoje pradėjome skaityti pasaką Eglė, žalčių karalienė, kurią kitą kartą skaitysime toliau.

Rato pamokėlės prasidėjo dar žiemą, o štai vakar įžengėme į vasarą. Keičiasi metų laikai ir gyvenimas juda į priekį. Beatričės tėveliai palieka Ženevą, o Beatričė palieka mus. Atia... Gabija susilaukė broliuko, o Marius - sesutės, kada juos visus išvysime Rate? Tikimės, kad greitai, o jų belaukdami šoksime, dainuosime, kalbėsime, skaitysime, draugausime tol, kol vasaros saulė (kur ji?) nepakvies atostogų.